

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Бургас, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кирил Гр. Стоянов

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Кирил Гр. Стоянов Търговско дело № 20212100900398 по описа за 2021 година

Делото е образувано по исквата молба с правно основание чл.694 ал.3 от Търговския закон на Националната агенция за приходите против „Южно вино“ АД, ЕИК102869645, със седалище и адрес на управление – гр.Айтос / н./, „Инвестбанк“ АД, ЕИК 831663282 и Снежина Маджарова – синдик на „Южно вино“ АД, заменена впоследствие от следващия синдик - Милен Козарев.

В производството по несъстоятелност на „Южно вино“ АД в списъка на приетите вземания са били включени вземания, предявени от „Инвестбанк“ АД.

Срещу предвидената поредност е било подадено възражение от страна на НАП. С определение №241/06.08.2021 г. , постановено по т.д. №357/2020 г. възражението е било оставено без уважение и определението е вписано по партидата на „Южно вино“ АД.

Поради това НАП предявява иск за установяване поредност на удовлетворяване на вземания за дължима такса обслужване на разплащателни сметки в размер на 911.12 лв. по чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ както и за несъществуване на вземания за държавна такса и платен депозит в общ размер на 650 лв. / 250 и 400/.

В мотивите си ОС по несъстоятелността е приел, че поради липса на яснота за обслужването на коя сметка са начислени таксите не може да бъде приет ред за удовлетворяване по чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ. Страната сочи, че след като синдикът е приел това вземане като обезпечено, следва да бъде установено при обслужването на коя точно сметка е начислена тази такса, следва да бъде установено каква точно част е обезпечена и да се установи правилния ред на удовлетворяване по чл.722 ал.1 от ТЗ.

Страната обосновава правния си интерес: при така определения ред се увреждат интересите на останалите кредитори. При разпределение на суми при осребряване на

необезпечено в полза на кредитора имущество на дружеството тези вземания биха били удовлетворени предпочтително преди вземанията на необезпечените кредитори доколкото чл.722 ал.1 т.3 от ТЗ определя поредността на вземанията за разноски в производството по несъстоятелност.

В случая страната възразява че вземанията за такси за обслужване на разплащателни сметки възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност не може да бъде квалифицирано като вземане за разноски , поради което за тях не следва да бъде предвидена посочената поредност на удовлетворяване.

Сочи се , че от друга страна при реализация на имущество , върху което не са учредени приети обезпечения в полза на Банката , даващи право на предпочтително удовлетворение по чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ то кредиторът би следвало да участва при разпределение на суми с поредност по чл.722 ал.1 т.8 от ТЗ , а не както е посочил синдика – по т.3. поради това за НАП е налице правен интерес от иска.

Възможността за оспорване на привилегия на вземане е посочена в чл.726 ал.2 от ТЗ и това става по съдебен ред – има се предвид иск по чл.694 от ТЗ. Цитира се и практика на ВКС – Решение №185/10.12.2014 г. , постановено по т.д.№3199/2013 г. на ВКС , I т.о.

По възражението на НАП против приемане на вземането в размер на 650 лв. съдът по несъстоятелността е приел включването на това вземане с поредност – чл.722 ал.1 т.3 от ТЗ за правилно.

Страната излага възраженията си че при липсата на данни за произнасяне на съда относно разноските със съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелността посочените вземания в общ размер на 650 лв. следва да бъдат включени в списъка на неприетите вземания. Изтекъл е и срока за допълване на решението в частта за разноските. Според ищеца е ирелевантно дали тези разноски са били заплатени от кредитора. Тъй като те не са присъдени от съда следва да останат за сметка на кредитора.

С оглед на така изложеното се претендира на основание чл.694 от ТЗ да бъде установена поредност на удовлетворяване по чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ на вземания на „Инвестбанк“ АД за дължими такси за обслужване на сметки в размер на 911.12 лв., включени в одобрения списък , а така също и да бъде установено , че вземанията на същия кредитор за държавна такса и депозит за експертиза в общ размер на 650 лв. включени в списъка на приетите вземания не са дължими в производството по несъстоятелност срещу длъжника. Претендират се разноските в т.ч. и юрисконсултско възнаграждение. Прилагат се писмени доказателства по опис в шест пункта.

В законоустановения срок по делото е постъпил отговор на исковата молба отстрана на ответника „Инвестбанк“ АД , ЕИК 831663282 – гр.София. На първо място се оспорва правния интерес от иска за установяване на поредност на вземането за дължими такси за обслужване на разплащателни сметки в размер на 911.12 лв. Изразява се становището , че НАП няма такъв правен интерес и този негов иск е недопустим. Вземанията на НАП са приети с поредност – чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ, друга част са с поредност – чл.722 ал.1 т.6 от ТЗ.

Т.е. – приетите вземания на банката не могат да засегнат тези на НАП. Страната сочи че няма правна логика кредитор да иска вземанията на друг кредитор да са от предходна поредност, след като вземанията и на двамата кредитори са обезпечени с едно и също имущество.

Ако съдът приеме, че е налице правен интерес у НАП за водене на този иск, то страната моли съда да го приеме за основателен – в тази насока са изложени съображения от Банката и в производството по чл.692 от ТЗ.

Що се отнася до иска за неприемане на разноските от 650 лв., то същият се оспорва като изцяло неоснователен. Въпросните суми изцяло се определят като разноски направени във връзка с откриване на производството по несъстоятелност на длъжника. В процесния случай това са заплатена държавна такса за откриване на производството и сума – за депозит за допуснати експертизи в производството по чл.625 от ТЗ. Разходите са направени от кредитора „Инвестбанк“ АД и са извършени преди датата на постановяване на решението, постановено то делото по несъстоятелност. Единственото изискване на ТЗ – чл.723 е разноските да са направени от кредитора. Не се изисква тези разноски да са присъдени с решението по чл.630 ал.1 от ТЗ. Присъждането на разноските в производството по чл.625 от ТЗ не е аргумент за съществуването на същите. Изложеното от ищеца – НАП за необходимостта тези разноски да са присъдени не намира опора в закона и в този смисъл е неправилно. Страната се позовава на правилото на чл.685 ал.2 от ТЗ – че предявяването на вземанията следва да бъде придружено с писмени доказателства. С молбата си „Инвестбанк“ АД е представила необходимите доказателства – че оспорените разноски са направени в производството – обстоятелство, което не се и оспорва от ищеца.

С оглед на изложеното страната моли съда да остави без разглеждане иска на НАП за установяване поредността на вземането на „Инвестбанк“ АД за сумата от 911.12 лв.- дължими такси за обслужване на сметки като недопустим поради липса на правен интерес у ищеца за завеждането му; при положение че този иск бъде приет за допустим – то същият да бъде уважен като основателен; да се остави без уважение иска за установяване несъществуването на приети вземания от синдика за разноски на „Инвестбанк“ АД в размер на 650 лв. в откриването на производството по несъстоятелност на длъжника. Претендират се разноските по делото – вкл. И юрисконсултско възнаграждение. Прилагат се писмени доказателства в два пункта.

Отговор на исковата молба от страна на длъжника „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645 – гр.Айтос не е постъпил по делото в законоустановения срок.

Отговор на исковата молба в законоустановения срок не е постъпил и от синдика на „Южно вино“ АД – Милен Козарев.

Допълнителна искова молба от страна на Националната агенция за приходите – София не е бил депозиран по делото по чл.372 от ГПК, с оглед на което съдът преустановява размяната на книжата между страните като впоследствие е пристъпил към изготвяне на доклада по делото за внасянето на същото за разглеждане в открито съдебно заседание.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, Бургаският окръжен съд приема за установено следното:

Безспорно е по делото, че по отношение на ответникът „Южно вино“ АД е открито производство по несъстоятелност, за което е образувано т.д. № 357 по описа за 2020 год. на настоящия съд. Безспорно е и обстоятелството, че в производството по несъстоятелност на „Южно вино“ АД, в списъка на приетите вземания са били включени вземания, предявени от кредитора „Инвестбанк“ АД. В посоченият списък е включени вземания на този кредитор в общ размер на 911,13 лева, представляващи дължими такси за обслужване на разплащателни сметки с поредност на удовлетворени по реда на чл. 722, ал.1, т. 3 от ТЗ. В същия списък са приети и вземания на същия кредитор в размер на общо 650 лева, представляващи вземания за държавна такса и платен депозит за вещо лице в производството по несъстоятелност. Списък на приетите вземания е обявен в Търговския регистър с № 20210611103217 по партидата на „Южно вино“ АД. В законоустановеният срок, настоящия ищец е подал възражение срещу предвидената поредност на вземанията за дължими такси за обслужване на разплащателни сметки, както и относно съществуването на вземанията за държавна такса и депозит за вещо лице. С определение № 241/06.08.2021 г., постановено по т.д. № 357/2020 г., съдът по несъстоятелността е оставил без уважение подаденото от НАП възражение за посочените вземания. В мотивите си съдът е приел, че за вземанията за такси по разплащателни сметки липсва ясното, за кои точно сметки са начислени таксите, поради липса на IBAN, а вземанията за държавна такса и депозит за вещо лице е такова по чл. 722,1 ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 723, т. 1 от ТЗ (разноски по несъстоятелността).

При наличните по делото доказателства, по основателността на претенцията съдът съобрази следното:

Производството по установителния иск по чл. 694 от ТЗ е специфично исково производство, съпътстващо производството по несъстоятелност. Установителният иск по чл. 694ТЗ е обусловен от развил се вече спор относно вземане на кредитор в производството по несъстоятелност по реда на чл. 692 ал. 2 и ал. 3 ТЗ, като целта на исковото производство е окончателно разрешаване на спора по отношение на всички участници в производството по несъстоятелност.

Видно от представените по делото доказателства, с възражението си по чл. 690 от ТЗ, ищецът кредитор е направил възражение срещу съставения от синдика списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от Търговския закон в следните части: в частта, относно прието обезпечение за вземанията на кредитора „Инвестбанк“ АД по договор за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г. и анекси към него с договор за особен залог от 12.03.2014 г., вписан в ЦРОЗ под № 2014031201649; в частта, с която са приети от

синдика вземания за държавна такса и депозит за вещо лице, в общ размер на 650 лева; в частта, с която са приети от синдика вземания за такси за обслужване на разплащателни сметки, като бъдат приети с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т. 1 от ТЗ. Отправено е искане, за вземанията по договора за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г. и анекси към него да бъде изключено посоченото обезпечение по договор за особен залог от 12.03.2014 г., вписан в ЦРОЗ под № 2014031201649, за вземания за държавна такса и депозит за вещо лице, в общ размер на 650 лева, се иска да бъдат изключени от списъка на приетите вземания и включени в списъка на неприетите такива, а за вземанията за такси за обслужване на разплащателни сметки в общ размер на 911,12 лева - да бъде определена поредност по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

С определение № 241/06.08.2021 г., постановено по т.д. № 357/2020 г., съдът по несъстоятелността е постановил да бъде изключено като прието обезпечение по договор за банков кредит № 029-С/2014 г. и анекси към него - договор за обезпечен залог от 12.03.2014 г., вписан в ЦРЗО под № 2018071701905 и оставил без уважение другите възражения на Национална агенция за приходите.

Видно от представената по делото молба, с която кредиторът „Инвестбанк“ АД е предявил вземанията си пред съда по несъстоятелността процесните вземания, представляват част от заявените вземания. Изложени са данни за основанията за възникване на тези задължения, като са посочени и конкретните им размери. В посочената молба, кредиторът е заявил, че за обезпечаване на вземането му по договор за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г., по който са дължими процесните вземания за такси за обслужване на банкови сметки, са наложни обезпечителни мерки, а именно: договорна ипотека върху два недвижими имоти, особен залог върху бъдеща продукция от 12.03.2014 г., както и финансови обезпечения по реда на ЗДФО. Вземанията на ищеца за дължими такси за обслужване на разплащателни сметки са включени в изготвения и публикуван от синдика списък с приети вземания, като по отношение на привилегиите и обезпеченията е посочено, че те са идентични с приетото обезпечение за вземането по договор за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г., независимо от това, синдикът е определил ред за вземанията по чл. 722, ал. 1, т. 3 от ТЗ.

Настоящият съд приема, че спорните по делото вземания за такси за обслужване на банкови сметки следва да бъдат включени в привилегията по реда на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ. В молбата на кредитора „Инвестбанк“ АД до съда от 02.04.2021г. е посочено, че същите са дължими и представляват част от вземанията по договор за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г. Вземанията за главници по посоченият договор за кредит са описани от „Инвестбанк“ АД като обезпечени с договорна ипотека върху два недвижими имоти, особен залог върху бъдеща продукция от 12.03.2014 г. (което обезпечение е изключено от съда по несъстоятелността), както и финансови обезпечения по реда на ЗДФО. Кредиторът „Инвестбанк“ АД изрично е посочил, че финансовите обезпечения по реда на ЗДФО, обезпечават всички вземания на банката за главница, лихви, неустойки, такси, комисионни, разноски и други произтичащи от вземания от договора и анексите към него. В списъкът на

приетите вземания, синдикът също е посочил, че процесните вземания се ползват с обезпеченията по договора за кредит от 12.03.2014 г. При това положение обезпечението се разпростира и върху вземанията за такси за обслужване на банкови сметки, свързани с посочения договор. Независимо, че не е посочен IBAN на сметките, за които са начислени таксите, няма спор, че същите са свързани с договора за банков кредит № 029-С/2014 г. от 12.03.2014 г.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че претенцията за процесната сума в общ размер на 911,12 лева е основателна и следва да бъде уважена, като тези вземания на кредитора „Инвестбанк“ АД, следва да бъдат удовлетворени по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

Основателна е и претенцията на ищеца за несъществуване на вземания за държавна такса и платен депозит в общ размер на 650 лв. /250 за държавна такса и 400 за вещо лице/.

Разходите, които са направени във връзка с откриването и провеждането на производство по несъстоятелност, които се включват в понятието разноси по несъстоятелността, използвано в чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ, са изброени по изчерпателен начин в законовата норма на чл. 723 ТЗ. В чл. 723, т. 1 ТЗ е посочено, че това са разноските за държавната такса за производството по несъстоятелност и останалите разноси, направени до влизане в сила на решението за откриване на производство по несъстоятелност. При тълкуване на посочената правна норма се налага изводът, че като разноси по несъстоятелността се квалифицират само тези разноси, които са направени от кредитор във връзка с откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника и до датата на влизане в сила на решението за това, които са както разходите за платена държавна такса за разглеждане на молбата по чл. 625 ТЗ, на молбата за присъединяване на кредитор, разходите за заплащане на депозит за допуснати експертизи в производството по чл. 625 ТЗ, а така също и разходите за адвокатско възнаграждение, което е заплатено от кредитора, поискал откриване на производство по несъстоятелност или присъединил се в него по реда на чл. 629, ал. 4 ТЗ, и се дължи за осъществени правни действия в хода на производството пред съда по разглеждане на молбата по чл. 625 ТЗ. Само тези разноси подлежат на удовлетворяване с ред по чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ.

Вземането на „Инвестбанк“ АД за държавна такса в размер на 250 лева и депозит за вещо лице в размер на 400 лева, представляват вземания за разноси, които са заплатени от този кредитор в хода на производството пред съда по разглеждане на подадената от него молба по чл. 625 ТЗ, по която е постановено решението по чл. 630 ТЗ, като тези разноси са извършени преди датата на постановяване и влизане в сила на посоченото съдебно решение. Ето защо те трябва да се квалифицират като разноси, направени от кредитор с цел да бъде открито производство по несъстоятелност по отношение на длъжника, което има универсален характер и ползва не само този субект, а всички лица, които имат вземания спрямо неплатежоспособния търговец. Тези разноси са направени в защита на общите права на всички кредитори, а не за извършване на правни действия, с които отделният кредитор упражнява свои лични права в производството по несъстоятелност. Разноските са разходите, които кредиторът е направил за подготовка на ефективното провеждане на

универсално изпълнително производство по несъстоятелност, при провеждането му в първата фаза и пред всички инстанции, до влизане в сила на първо решение - чл. 723, т. 1 ТЗ. Размерът и възлагането им върху длъжника е предмет на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което обвързва всички кредитори на несъстоятелния длъжник и оспорването им е недопустимо, освен по реда на чл. 248 от ГПК.

При служебна справка, настоящият съд установи, с Решение №442 от 07.01.2021 год. е обявена неплатежоспособността на длъжника „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645, с определена начална дата на неплатежоспособността – 30.09.2020 год., открито е производство по несъстоятелност на длъжника „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645, допуснато е обезпечение, чрез налагане възбрана върху недвижимите имоти и запор върху всичките му вземания на длъжника „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645, постановено е спиране на изпълнителните дела срещу имуществото на длъжника, с изключение на изпълнителните дела, образувани по ДОПК, постановено е прекратяване дейността на предприятието на „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645, „Южно вино“ АД, е обявено в несъстоятелност и производството по несъстоятелност е спряно. По повод на постъпила молба от кредитора „Инвестбанк“ АД, в срока по чл.632, ал.2 от ТЗ, е постановено Решение № 4 от 05.03.2021 год., с което съдът възобновява производството по т. д. № 357 / 2020 год. по описа на Окръжен съд –Бургас и назначава временен синдик на „Южно вино“ АД, ЕИК 102869645. Видно от изложеното, съдът по несъстоятелността не е постановил диспозитив за осъждане на обявеният в несъстоятелност длъжник „Южно вино“ АД да заплати на кредитора „Инвестбанк“ АД направените в производството разноски. При това положение не може да се приеме, че та са дължими, тъй като за тях няма произнасяне от съда по несъстоятелността, липсват и данни за проведено производство по реда на чл. 248 от ГПК, иницирано от кредитора „Инвестбанк“ АД.

Съгласно трайно установената съдебна практика, с влизане в сила на решението за уважаване на молбата на основание чл. 625 ТЗ и след изчерпване на възможността по чл. 248 ГПК, вземането на кредитора за присъдените с това решение разноски по чл. 723, т. 1 ТЗ, с поредност за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 3 ТЗ не може да се оспорва, освен във връзка със сметката за разпределение, по реда на чл. 728 и чл. 729 ТЗ. Пререшаването на въпроса е недопустимо съгласно забраната на чл. 299 от ГПК вкл. и с иск по чл. 694, ал. 1 от ТЗ.

С оглед на изложеното, по аргумент на противното следва да се приеме, че за кредитора Инвестбанк“ АД не съществуват вземания за държавна такса в размер на 250 лева и платен депозит за вещо лице в размер на 400 лева, тъй като те не са предмет на решението за откриване на производството по несъстоятелност, което е влязло в сила.

При това положение с оглед изхода на спора по делото – уважаване на исковите претенции и на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК в полза на ищеца се дължат направените в производството разноски, като в случая се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.78, ал.1, вр.ал.8 от ГПК, дължимото на НАП юрисконсултско възнаграждение за защита в производството пред настоящата инстанция, с

оглед малкия размер на имуществения интерес и ниската степен на правна и фактическа сложност на спора, следва да е в минималния според чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ размер от 100лв.

С оглед изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл. 694, ал.3 и ал. 7 от ТЗ, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят и дължимата държавна такса по делото. Държавната такса изчислена по правилото на чл.694, ал.7 от ТЗ е 9,11лв. за иска за установяване поредност на удовлетворяване на вземания за дължима такса обслужване на разплащателни сметки и 6,50 лева за иска за несъществуване на вземания за държавна такса и платен депозит в общ размер на 650 лева, но съобразно предвиденото в т.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимите такси към Бюджета на съдебната власт, следва да бъдат определени в размера на нормативно визирания минимум от по 50 лева, или общо 100 лева за двата иска, които следва да се заплатят по сметка на БОС.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 694 от ТЗ, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на " Националната агенция за приходите, с адрес: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, представлявана от Венцислава Петкова – директор на дирекция „Държавни вземания“ против „Южно вино“ АД - в несъстоятелност, ЕИК102869645, със седалище и адрес на управление – гр.Айтос и „Инвестбанк“ АД, ЕИК 831663282 и Милен Козарев – синдик на „Южно вино“ АД, че вземанията на кредитора „Инвестбанк“ АД за дължими такси за обслужване на разплащателни сметки в общ размер на 911,12 лева, включени в одобрения от съда по несъстоятелността списък на приетите вземания на кредиторите на „Южно вино“ АД, обявен в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел под № 20210611103217, са с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от Търговския закон.

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по иска на "Националната агенция за приходите“, с адрес: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, представлявана от Венцислава Петкова – директор на дирекция „Държавни вземания“ против „Южно вино“ АД - в несъстоятелност, ЕИК102869645, със седалище и адрес на управление – гр.Айтос, „Инвестбанк“ АД, ЕИК 831663282 и Милен Козарев – синдик на „Южно вино“ АД, че кредитора „Инвестбанк“ АД няма вземане против „Южно вино“ АД - в несъстоятелност, ЕИК102869645, със седалище и адрес на управление – гр.Айтос за сумата от общо 650 лева, представляващи разноски в производството по несъстоятелност за заплатени държавна такса и депозит за вещо лице.

ОСЪЖДА „Южно вино“ АД - в несъстоятелност, ЕИК102869645, със седалище и адрес

на управление – гр.Айтос, и „Инвестбанк“АД, ЕИК 831663282 да заплатят по сметка на Окръжен съд Бургас държавна такса в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА „Южно вино“АД - в несъстоятелност, ЕИК102869645, със седалище и адрес на управление – гр.Айтос, и „Инвестбанк“АД, ЕИК 831663282 да заплатят на "Националната агенция за приходите“, с адрес: гр. София, ул. „Княз Дондуков“ № 52, представлявана от Венцислава Петкова – директор на дирекция „Държавни вземания“ сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Бургас в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните и синдика.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____